

ชื่อผลงานวิจัย	การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2
ชื่อผู้วิจัย	นางสาวฝนทิพย์ ยิ้มกระจ่าง
ตำแหน่ง	อาจารย์ประจำสาขาวิชาพื้นฐาน
วุฒิการศึกษา	ปริญญาตรีครุศาสตรบัณฑิต
สถานศึกษา	วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ โทร. 038-271558
การติดต่อผู้วิจัย	856ข ต.บางปลาสร้อย อ.เมือง จ.ชลบุรี 20000 โทร. 092-2515223 E-mail:tonaor264@gmail.com
ปีที่ทำวิจัยเสร็จ	พ.ศ. 2558
ประเภทงานวิจัย	วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อหาประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ 2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียน 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2/1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ จำนวน 49 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง (purposive sampling) ใช้วิธีทดลอง โดยให้นักเรียนทำกิจกรรมการเรียนการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้เรื่อง our family ที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จำนวน 2 แผน ใช้เวลาในการทดลอง 4 ชั่วโมง เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล (1) แผนการจัดการเรียนรู้ (2) แบบทดสอบวัดทักษะการเขียน (3) แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ชุด (4) แบบวัดความพึงพอใจต่อการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

ผลการวิจัยพบว่า (1) แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ที่สร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพ(E_1/E_2) เท่ากับ 80.20/86.30 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 (2) เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ก่อนเรียนและหลังเรียน ผลปรากฏว่า หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 (3) ความพึงพอใจของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด (คะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.77)

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

ปัจจุบันภาษาอังกฤษถือเป็นภาษาที่สองที่สำคัญมากในประเทศไทย และยังเป็นภาษาสากลที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารกันทั่วโลก ซึ่งกระทรวงศึกษาธิการได้เล็งเห็นถึงความจำเป็นในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสามารถนำประสบการณ์ในห้องเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันได้ ดังนั้นจะต้องได้รับการฝึกทักษะทางภาษาทั้งหมด 4 ทักษะ คือ ทักษะการฟัง ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน และทักษะการเขียน ซึ่งมุ่งเน้นให้ผู้เรียนมีทักษะในการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อที่จะช่วยให้ใช้ภาษาในการสื่อสารตามความเหมาะสมกับวัยของผู้เรียน (กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ 2552) ในการเรียนภาษาอังกฤษเป็นภาษาต่างประเทศ ผู้เรียนจำเป็นต้องฝึกฝนทักษะต่างๆ ทั้งการฟัง พูด อ่าน และเขียน เพื่อสามารถนำทักษะเหล่านั้นไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวันอย่างถูกต้อง มีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ต่างๆ โดยเฉพาะทักษะการเขียนนับเป็นหัวใจสำคัญของการเรียนภาษาอังกฤษ

ทักษะการเขียนเป็นการเพิ่มทักษะในการเขียน ซึ่งการเขียนตามคำบอกหรือการเขียนแต่งประโยคเป็นวิธีหนึ่งที่ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนด้านการเขียน นั่นจะทำให้นักเรียนเขียนได้อย่างถูกต้อง วารุณี สัมฤทธิ์ (2550:18) ได้กล่าวไว้ว่าจากการสอนภาษาไทยมาประมาณ 25 ปี ทำให้รู้ปัญหาของนักเรียน คือ นักเรียนอ่านไม่คล่องเขียนไม่ถูก ทำให้ไม่สนใจเรียน เบื่อหน่าย จึงคิดเทคนิคต่างๆ ที่ทำให้เด็กสนใจเป็นวิธีที่ไม่ต้องลงทุนอะไรและให้ผลคุ้มค่า และภาคภูมิใจและประทับใจ คือ การเขียนตามคำบอกวันละ 10 คำ

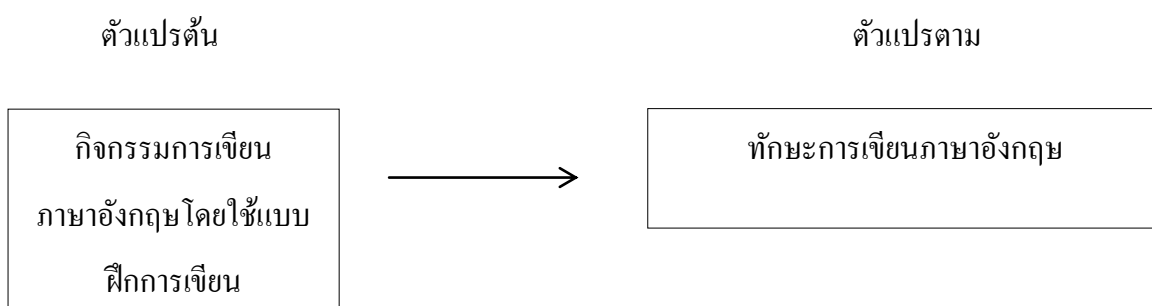
ปัญหาในการจัดกิจกรรมด้านทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ส่วนมากนักศึกษาจะเก่งทักษะการอ่านแต่จะไม่ค่อยเก่งด้านทักษะการเขียน โดยเฉพาะการเขียนคำศัพท์และการเขียนแต่งประโยคภาษาอังกฤษซึ่งนักศึกษบางคนเขียนได้ถูกต้อง บางคนเขียนออกเป็นบางคำและแต่งได้เป็นบางประโยค และบางคนเขียนไม่ถูกต้องเลย ถือว่าเป็นปัญหาที่ค่อนข้างแก้ไขได้ยาก ผู้วิจัยจะต้องเน้นการฝึกทักษะการเขียนให้กับนักเรียนมากขึ้นกว่าเดิมเพื่อที่จะให้นักศึกษาเขียนออกหมดทุกตัวและเขียนถูกต้องทุกคน

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าว การเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษควรที่จะให้ความสำคัญในเรื่องของทักษะการเขียนซึ่งผู้สอนพบว่านักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 มีปัญหาด้านการเขียนภาษาอังกฤษ บางคนเขียนผิดเขียนถูกและบางคนเขียนไม่ได้เลย ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะพัฒนาทักษะการเขียนของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพในการเขียนดีขึ้นและสามารถนำความรู้ไปใช้ประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้ดีขึ้น

วัตถุประสงค์

1. เพื่อทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การ ก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

กรอบแนวความคิดในการวิจัย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ หมายถึง ความสามารถของนักเรียนในการเขียนคำศัพท์ประโยค ในหลักสูตรตามคำบอกในวิชาภาษาอังกฤษ ที่วัดได้จากแบบทดสอบการเขียนตามคำบอกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. แบบฝึกทักษะ หมายถึง แบบฝึกทางการเรียนการสอนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในวิชาภาษาอังกฤษฟัง-พูด 2 กับนักเรียนระดับชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพปีที่ 2 ห้อง 1 ประกอบด้วย 2 ชุดฝึก คือ (1) การเขียนประโยคง่าย (2) การเขียนประโยคที่ยาก ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกทั้ง 2 ชุดฝึกนี้ สัมพันธ์กับหนังสือที่ผู้วิจัยใช้สอนในห้องเรียน
3. แบบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถ ทักษะเกี่ยวกับด้าน

วิชาการที่ได้เรียนรู้ในอดีตว่ารับรู้ไว้ได้มากน้อยเพียงใด โดยทั่วไปแล้วมักใช้ชีวิตหลังทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อประเมิน การเรียนการสอนว่าได้ผลเพียงใด

4. แบบวัดความพึงพอใจ หมายถึง เป็นความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง ซึ่งความรู้สึกพอใจจะเกิดขึ้นต่อเมื่อบุคคลนั้นได้รับในสิ่งที่ตนเองต้องการ ได้รับความสำเร็จตามความมุ่งหมาย หรือเป็นไปตามเป้าหมายที่ตนเองต้องการ ซึ่งระดับความพึงพอใจจะแตกต่างกันย่อมขึ้นอยู่กับปัจจัยหรือองค์ประกอบที่ต่างกันแล้วแต่บุคคล

5. ประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหมายถึง คุณภาพการเขียนภาษาอังกฤษ เมื่อได้นำไปสอนแล้วทำให้ผู้เรียนบรรลุจุดประสงค์การเรียนรู้ที่ได้กำหนดไว้ตามเกณฑ์ 80/80 โดยมีความหมายดังนี้

80 ตัวแรก หมายถึง คะแนนที่ได้จากการกระทำแบบฝึกหัดระหว่างเรียนในแบบฝึกทักษะทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

80 ตัวหลัง หมายถึง คะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียน คิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมด

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

1. ความสำคัญของการเขียน

การเขียน (writing) เป็นหนึ่งใน 4 ทักษะในการเรียนภาษาอังกฤษ Kando Writing (2553: 1-3) แสดงขั้นตอนสู่งานเขียนที่สมบูรณ์แบบไว้ 3 ขั้นตอน คือ

1. เรียนรู้ไวยากรณ์และการใช้คำศัพท์ที่ถูกต้อง ขั้นแรกสุดเราจะต้องตรวจหาข้อบกพร่องในการใช้ไวยากรณ์ เครื่องหมายวรรคตอนและการใช้คำในงานเขียน สิ่งที่เราพบได้บ่อยคือ เมื่อเข้าใจเรื่องใดเรื่องหนึ่งผิดแล้ว ก็จะเขียนคำผิด ๆ ลักษณะเดียวกันหลายจุด ตัวอย่างที่เห็นได้บ่อย

2. เรียนรู้การลำดับความ การใช้คำเชื่อม การขึ้นต้นการดำเนินเรื่อง และการสรุป งานเขียนของท่านอ่านแล้วเข้าใจง่ายหรือไม่ เนื้อหาต่อเนื่องสอดคล้องกันดีหรือไม่ การใช้เหตุผล การแตกประเด็น และการยกตัวอย่างช่วยสนับสนุนให้ผู้อ่านรู้สึกคล้อยตามได้หรือไม่ แต่ละย่อหน้ามีใจความหลักหนึ่งประเด็นหรือไม่ การขึ้นต้นมีความน่าสนใจหรือไม่ และสรุปได้อย่างกระชับรัดกุมหรือไม่

3. เรียนรู้การใช้คำ สำนวน วลี รูปแบบประโยคให้สละสลวยและเป็นธรรมชาติ การจะใช้ภาษาได้อย่างสวยงามนั้นต้องอาศัยประสบการณ์สูง ความเหมาะสมของภาษานั้นไม่มีหลักเกณฑ์ถูกผิดตายตัวเหมือนกับการใช้ไวยากรณ์

2. ความหมายของการเขียน

การเขียนเป็นทักษะที่สำคัญยิ่งทักษะหนึ่ง เพราะการเขียนจะช่วยให้สามารถติดต่อการสื่อสารกับผู้อื่นได้ ช่วยจดบันทึกสิ่งต่าง ๆ ที่เรียนหรือทราบมา และยังสามารถถ่ายทอดความรู้ของตนให้ผู้อื่นทราบด้วย ผู้ที่ใช้ภาษาเขียนต้องมีความสามารถในการใช้ภาษาให้ถูกต้องตามระเบียบแบบแผนเพราะถ้าผิดไป ความหมายก็จะผิดหรือไม่มีความหมายเลยก็ได้

เสนีย์ วัลลาภธรรม (2544: 156) ให้ความหมายของการเขียนไว้ว่า หมายถึง การถ่ายทอดความรู้ ความรู้สึนึกคิด เรื่องราว ตลอดจนประสบการณ์ต่าง ๆ ไปสู่ผู้อื่นโดยใช้ตัวอักษรเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอด การเขียนเป็นวิธีการสื่อสารที่สำคัญในการถ่ายทอดความรู้ ความคิด และประสบการณ์ เพื่อสื่อไปยังผู้รับได้อย่างกว้างไกล นอกจากนั้นการเขียนยังมีคุณค่าในการบันทึกเป็นข้อมูลหลักฐานให้ศึกษาได้ยาวนาน

ภาณุ หาญจริง, พัฒนชัย ถนัดคำ, พนมวัลย์ สุริยมณฑล (2553) การเขียน หมายถึง การถ่ายทอดความรู้สึนึกคิดและความต้องการของบุคคลออกมาเป็นสัญลักษณ์ คือ ตัวอักษรเพื่อสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจ จากความข้างต้น ทำให้มองเห็นความหมายของการเขียนว่า มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน เช่น นักเรียนใช้การเขียนเขียนบันทึกความรู้สึนึก ทำแบบฝึกหัด และตอบข้อสอบ บุคคลทั่วไปใช้การเขียน เขียนจดหมาย ทำสัญญา พิณัยกรรมและคำประกัน เป็นต้น พ่อค้า ใช้การเขียนเพื่อโฆษณาสินค้า ทำบัญชี ทำใบสั่งของ ทำใบเสร็จรับเงิน แพทย์ใช้บันทึกประวัติคนไข้ เขียนใบสั่งยาและอื่น ๆ เป็นต้น

ปราณี ชนะ ชานันท์ (2547: 73) กล่าวว่า การเขียนตามคำบอกมีความสำคัญมาก โดยเฉพาะในการพัฒนาการรับรู้เสียงของภาษาและตรงกันกับความเห็นส่วนใหญ่เรื่องการเขียนตามคำบอก การทำเช่นนี้อาจเป็นกิจกรรมที่สนุกสนานได้ ครูอาจออกเสียงให้เด็กเขียนในรูปภาพ ตารางบิงโก (bingo) และแผนเพิ่มมหาสมบัติ เด็กเลือกช่องที่จะเขียนเสียงลงไป และได้แต้มถ้าเลือกช่องบางช่อง เด็ก ๆ อาจมีใบงานที่มีเสียงและคำอยู่แล้ว และทำกิจกรรม เช่น ฟังเสียงหรือคำบอก เลือกคำตอบที่ถูกต้องบนใบงาน แล้วโยงเข้าด้วยกัน เพื่อสร้างภาพหรือเดินทางไปตามเขาวงกต หรืออาจกระทำกิจกรรมในคลังเกม เช่น บิงโก (bingo) การสะกดคำด้วยตะเกียบ (Chopstick Spelling) การค้นหาขุมทรัพย์ (Treasure Hunt Challenge) อนึ่ง การเขียนตามคำบอก คือ การใช้ทักษะการฟัง การอ่าน การเขียน มาประกอบกันจึงจะเกิดประสิทธิภาพการเขียนได้ถูกต้องและนำไปใช้ประโยชน์ในการสื่อสารได้ ดังนั้นการเขียนตามคำบอก คือ การอ่านออกเสียงเป็นการสื่อความหมายจากเรื่องทีอ่านไปสู่ผู้ฟัง ผู้อ่านจำเป็นต้องออกเสียงให้ถูกต้องชัดเจน คล่องแคล่ว และแบ่งวรรคตอนถูกต้อง จึงจะสื่อความหมายได้ดีในการเขียนตามคำบอกอย่างสม่ำเสมอ จะทำให้อ่านเขียนได้ถูกต้อง

3. ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

แบบทดสอบนั้นความจริงมีการแบ่งแตกต่างกันมากมาย ขึ้นอยู่ว่าจะใช้เกณฑ์อะไรในการแบ่งประเภท ส่วนแบบทดสอบ วัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นการแบ่งตามจุดมุ่งหมายในการใช้ประโยชน์เป็นเกณฑ์ โดยมีผู้กล่าวถึงความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนไว้ ดังนี้

ภัทรา นิคมนานท์ ได้ให้ความหมายไว้ว่า แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ หมายถึง แบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ความสามารถ ทักษะเกี่ยวกับด้านวิชาการที่ได้เรียนรู้ในอดีตว่ารับรู้ไว้ได้มากน้อยเพียงใด โดยทั่วไปแล้วมักใช้วัดหลังทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว เพื่อประเมิน การเรียนการสอนว่าได้ผลเพียงใด

บุญเรียง จจรศิลป์ ได้กล่าวว่าแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความสามารถของผู้เรียนว่ามีความสามารถและทักษะ ในเนื้อหาวิชาที่เรียนไปแล้วมากน้อยเพียงใด จะเป็นที่ได้ว่า ภัทรา นิคมนานท์ ได้ให้ความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่คล้ายกันมากกับบุญเรียง จจรศิลป์ ดังนั้นผู้วิจัยสามารถสรุปความหมายของแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนได้ว่าเป็นแบบทดสอบที่ใช้วัดความรู้ ความสามารถและทักษะของผู้เรียนในเนื้อหาวิชาที่ได้เรียนรู้ไปแล้วในอดีต ว่าสามารถรับรู้ได้มากน้อยเพียงใด

4. การวัดความพึงพอใจ

ภณิดา ชัยปัญญา (2541 : 11) ได้กล่าวไว้ว่า การวัดความพึงพอใจนั้น สามารถทำได้หลายวิธีดังต่อไปนี้

1. การใช้แบบสอบถาม โดยผู้ออกแบบสอบถาม ต้องการทราบความคิดเห็นซึ่งสามารถกระทำได้ในลักษณะกำหนดคำตอบให้เลือก หรือตอบคำถามอิสระ คำถามดังกล่าว อาจถามความพอใจในด้านต่าง ๆ เพื่อให้ผู้ตอบทุกคนมาเป็นแบบแผนเดียวกัน มักใช้ในกรณีที่ต้องการข้อมูลกลุ่มตัวอย่างมาก ๆ วิธีนี้นับเป็นวิธีที่นิยมใช้กันมากที่สุดในการวัดทัศนคติ รูปแบบของแบบสอบถามจะใช้มาตราวัดทัศนคติ ซึ่งที่นิยมใช้ในปัจจุบันวิธีหนึ่ง คือ มาตราส่วนแบบลิเคิร์ท ประกอบด้วยข้อความที่แสดงถึงทัศนคติของบุคคลที่มีต่อสิ่งเร้าอย่างใดอย่างหนึ่งที่มีคำตอบที่แสดงถึงระดับความรู้สึก 5 คำตอบ เช่น มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย น้อยที่สุด

5. แบบฝึกทักษะ

แบบฝึกทักษะ หมายถึง งานหรือกิจกรรมที่ครูสร้างขึ้น โดยมีรูปแบบกิจกรรมที่หลากหลาย มีจุดมุ่งหมายเพื่อฝึกให้นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น และช่วยฝึกทักษะ

ต่าง ๆ ให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้อย่างแท้จริง อาจจะทำให้นักเรียนทำแบบฝึกทักษะเรียนหรือหลังจากจบบทเรียนไปแล้วก็ได้

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ศุภนิศัย ยอดจันทร์ (2552) การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาโดยใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกและเพื่อศึกษาความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกของนักศึกษา กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาที่เรียนรายวิชา ENG 122 (English II) ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2552 จำนวน 40 คน เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ (1) แผนการจัดการเรียนรู้ (2) แบบทดสอบวัดทักษะการเขียน (3) ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกจำนวน 6 ชุด และ (4) แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกของนักศึกษา สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล คือ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติทดสอบที (t-test for dependent samples และ t-test one sample)

ผลการวิจัยพบว่า (1) ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (2) ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาหลังการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกสูงกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 60) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 เมื่อพิจารณารายชุดพบว่า นักศึกษามีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์และสูงกว่าเกณฑ์ ยกเว้นชุดที่ 2 ทักษะการเขียนคำยากและชุดที่ 5 ทักษะการเขียนประโยคที่นักศึกษามีทักษะต่ำกว่าเกณฑ์ (ร้อยละ 60) อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 (3) ความพึงพอใจต่อการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกของนักศึกษายู่ในระดับมาก

อัจฉราวรรณ สิริรัตน์ 2549 : 7) และ บร็อก (Brock 1990 : 23) กล่าวว่า การจัดเนื้อหาที่นักเรียนสนใจและเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของตนเอง เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้ ดังนั้นการสร้างสื่อการสอนโดยใช้เอกสารจริงหรือข้อมูลท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนมากที่สุด จึงน่าจะนำมาพัฒนาการเรียนของนักเรียนได้เป็นอย่างดี

ผลการประเมินด้านความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นชะอำ พบว่า นักเรียนมีความคิดเห็นต่อการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ในด้านบรรยากาศการเรียนรู้อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะว่า แบบฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร บรรยากาศในการเรียนจึงเป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้

สุพรรณษา ทิพย์-เที่ยงแท้ (2557) ในการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นชะอำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนให้ความร่วมมือใน

การปฏิบัติกิจกรรม ตั้งใจเรียนรู้ ทาแบบฝึกตามใบงาน ฝึกสนทนาเป็นคู่ ทำให้นักเรียนเกิดความสุข สนุกสนาน เกิดทักษะ และเกิดความมั่นใจในตนเอง ลักษณะของแบบฝึก ควรมีบทสนทนาสั้น ๆ 1 –2 ประโยค พร้อมฝึกโครงสร้างใหม่เกี่ยวกับชีวิตประจำวันที่นักเรียนรู้จัก นอกจากนี้ในการจัดกิจกรรม การเรียนการสอนควรจัดให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข สร้างบรรยากาศการเรียนให้สนุก ยึดนักเรียน เป็นศูนย์กลาง มีการฝึกปฏิบัติเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน การหา ประสิทธิภาพแบบฝึก พบว่า ได้ค่าประสิทธิภาพ 85.15/81.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 เพราะว่าแบบฝึกเสริมทักษะที่พัฒนาขึ้น มีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะความสามารถทางการเขียน และการสื่อสารของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัย เทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ภาคเรียนที่ 1/2559 จำนวน 177 คน

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ได้แก่นักศึกษาประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัย เทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการภาคเรียนที่ 1/2559 จำนวน 49 คนซึ่งผู้วิจัยทำการเลือกแบบเจาะจง โดย เป็นนักเรียนชายจำนวน 3 คน นักเรียนหญิงจำนวน 46 คน และเป็นนักเรียนกลุ่มเก่งจำนวน 20 คน กลุ่ม ปานกลางจำนวน 14 คน และกลุ่มอ่อนจำนวน 15 คน ซึ่งวัดจากผลการเรียนของปีการศึกษาที่ผ่านมา ประเภทของเครื่องมือ ได้แก่

- 2.1 แผนการจัดการเรียนรู้
- 2.2 แบบทดสอบวัดทักษะการเขียน
- 2.3 แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จำนวน 2 ชุด
- 2.4 แบบวัดความพึงพอใจ

การรวบรวมข้อมูล

1. แบบแผนการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยมีแบบแผนการ ทดลองแบบ one group pretest-posttest design ดังภาพ

กลุ่มทดลอง	O1	X	O2
	สอบก่อนเรียน	สอนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	สอบหลังเรียน

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

- O1 หมายถึง คะแนนสอบก่อนการเรียนด้วยแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษ
- X หมายถึง การสอนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ
- O2 หมายถึง คะแนนสอบหลังการเรียนด้วยแบบทดสอบการเขียนภาษาอังกฤษ

2. การดำเนินการทดลอง

1. ผู้วิจัยทำการทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของนักศึกษาก่อนทำการทดลองโดยใช้แบบทดสอบก่อนเรียน

2. ดำเนินการสอนตามแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเป็นสื่อประกอบการสอน และแผนการจัดการเรียนรู้ จำนวน 2 แผน แผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง Our Family ใช้ระยะเวลาในการทำการสอน 4 ชั่วโมง โดยผู้วิจัยเป็นผู้ทำการสอนเอง

3. หลังจากนั้นนำแบบทดสอบหลังเรียนทำการทดสอบความสามารถด้านการเขียนภาษาอังกฤษของผู้เรียนหลังทำการทดลองโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษชุดเดิม

4. หลังจากทำการทดสอบหลังเรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนแล้วอาจารย์นำแบบวัดความพึงพอใจในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนมาให้ให้นักเรียนทำการประเมินในความพอใจของตัวนักเรียนเอง

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบ (Dependent sample t-test)

- 1. ค่าเฉลี่ย
- 2. ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
- 3. การทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนโดยการใช้นิทานภาษาอังกฤษใช้สูตร t-test

(Dependent Samples)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. 1. ผลการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด 80/80 จำนวน 1 ชุด คะแนนรวมเต็ม 30 คะแนน ตามเกณฑ์ 80/80 จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 49 คน ปรากฏผลดังนี้

1.1 ผลรวมคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบก่อนเรียนในแบบฝึกทักษะการเขียนทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมดดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ผลการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ก่อนเรียน (E_1)

จำนวนนักเรียน (N)	คะแนนรวม (Σx)	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X})	ค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ(E_1)
49	1179	24.06	80.20

จากตารางที่ 1 ผลการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ก่อนเรียน (E_1) มีคะแนนเฉลี่ย 24.06 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละได้ 80.20 แสดงว่าประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_1) เท่ากับ 80.20

1.2 ผลรวมคะแนนที่ได้จากการทำแบบทดสอบหลังเรียนในแบบฝึกทักษะการเขียนทั้งหมดของกลุ่มตัวอย่าง คิดเป็นร้อยละ 80 ของคะแนนทั้งหมดดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ผลการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ หลังเรียน (E_2)

จำนวนนักเรียน (N)	คะแนนรวม (Σx)	ค่าเฉลี่ยเลขคณิต (\bar{X})	ค่าเฉลี่ยคิดเป็นร้อยละ (E_2)
49	1269	25.89	86.30

จากตารางที่ 2 ผลการพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ หลังเรียน (E_2) มีคะแนนเฉลี่ย 25.89 จากคะแนนเต็ม 30 คะแนน คิดเป็นร้อยละได้ 86.30 แสดงว่าประสิทธิภาพด้านกระบวนการ (E_2) เท่ากับ 86.30

จากตารางที่ 1 และ 2 พิจารณาโดยสรุปได้ว่า คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบก่อนเรียน/คะแนนเฉลี่ยจากการทำแบบทดสอบหลังเรียน มีค่าเป็นร้อยละ 80.20/86.30 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test dependent ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ก่อนเรียนและหลังเรียน

การประเมิน	N	\bar{X}	SD	D	ค่า t	Sig.
ก่อนเรียน	49	24.06	0.20	2.09	9.68*	.000
หลังเรียน	49	25.89	0.23			

จากตารางที่ 3 ผลการเปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้ t-test dependent พบว่าผลการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ย 24.06 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.20 และผลการฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ หลังเรียนมีค่าเฉลี่ย 25.89 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.23 ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 9.68 เมื่อตรวจสอบความแตกต่างของคะแนนทั้งสองกลุ่มพบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 แสดงให้เห็นว่าคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียน

3. ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ จากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 49 ผลปรากฏดังนี้

ตารางที่ 4 ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ

ข้อที่	รายการประเมิน	\bar{X}	S.D.	ระดับความพึงพอใจ
1	แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ เขียนแล้วสามารถเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษได้	4.71	0.45	พึงพอใจมากที่สุด
2	แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษฝึกกิจกรรมได้สะดวก และง่าย	4.69	0.46	พึงพอใจมากที่สุด
3	แบบฝึกการเขียนภาษาอังกฤษ เสริมสร้างความรู้ความเข้าใจได้ดี	4.77	0.51	พึงพอใจมากที่สุด
4	กิจกรรมการจัดการเรียนรู้มีความเหมาะสมกับผู้เรียน	4.57	0.54	พึงพอใจมากที่สุด
5	ชุดกิจกรรมการเขียนใช้ในการทบทวนความรู้และฝึกทักษะได้ดี	4.63	0.56	พึงพอใจมากที่สุด
6	แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ช่วยฝึกการเขียนคำศัพท์ได้ดี	4.61	0.49	พึงพอใจมากที่สุด
7	แบบฝึกทักษะการเขียนทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องของตนเอง	4.65	0.52	พึงพอใจมากที่สุด

8	นักเรียนสนุกสนานกับการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ	4.59	0.57	พึงพอใจมากที่สุด
9	นักเรียนชอบการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียน	4.59	0.49	พึงพอใจมากที่สุด
10	นักเรียนชอบเรียนวิชาภาษาอังกฤษ	4.55	0.54	พึงพอใจมากที่สุด
11	แบบฝึกทักษะการอ่านเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจได้ดี	4.77	0.46	พึงพอใจมากที่สุด
12	แบบฝึกทักษะการเขียนใช้ในการทบทวนความรู้และฝึกทักษะได้ดี	4.55	0.54	พึงพอใจมากที่สุด
13	แบบฝึกทักษะการเขียนทำให้นักเรียนทราบความก้าวหน้าและข้อบกพร่องของตนเอง	4.65	0.56	พึงพอใจมากที่สุด
14	นักเรียนสนุกสนานกับการเรียนด้วยแบบฝึกทักษะการเขียน	4.69	0.46	พึงพอใจมากที่สุด
15	นักเรียนชอบการเรียนรู้ด้วยแบบฝึกทักษะการเขียน	4.53	0.54	พึงพอใจมากที่สุด
ค่าเฉลี่ยความพึงพอใจโดยรวม		4.77	0.57	พึงพอใจมากที่สุด

จากตารางที่ 4 . ผลศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ผลปรากฏว่าระดับความพึงพอใจของนักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 4.53 – 4.77 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานมีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.45 – 0.57 คะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.77 แสดงว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ มีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด

สรุปผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากการทดลอง สรุปได้ดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ที่สร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพ(E_1/E_2) เท่ากับ 80.20/86.30 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80

2. เปรียบเทียบทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ก่อนเรียนและหลังเรียน ผลปรากฏว่า หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่า คะแนนก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด (คะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.77)

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ จังหวัดชลบุรี ซึ่งสรุปผลการวิจัยดังนี้

1. แบบฝึกทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ที่สร้างขึ้นมีค่าประสิทธิภาพ (E_1/E_2) เท่ากับ 80.20/86.30 ซึ่งมีประสิทธิภาพสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากแบบฝึกทักษะที่มีความเหมาะสมกับตัวของนักเรียนและได้สร้างแบบฝึกทักษะตามขั้นตอน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุพรรณษา ทิพย์เที่ยงแท้ (2557) ในการทดลองใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นชะอำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 นักเรียนให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมตั้งใจเรียนรู้ ทาแบบฝึกตามใบงาน ฝึกสนทนาเป็นคู่ ทำให้นักเรียนเกิดความสนุกสนาน เกิดทักษะ และเกิดความมั่นใจในตนเอง ลักษณะของแบบฝึก ควรมีบทสนทนาสั้น ๆ 1-2 ประโยค พร้อมฝึกโครงสร้างใหม่ที่เกี่ยวข้องกับชีวิตประจำวันที่นักเรียนรู้จัก นอกจากนี้ในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนควรจัดให้ผู้เรียนเรียนอย่างมีความสุข สร้างบรรยากาศการเรียนให้สนุก ยึดนักเรียนเป็นศูนย์กลาง มีการฝึกปฏิบัติเป็นคู่หรือเป็นกลุ่ม เพื่อให้นักเรียนช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การหาประสิทธิภาพแบบฝึก พบว่า ได้ค่าประสิทธิภาพ 85.15/81.20 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 80/80 เพราะว่าแบบฝึกเสริมทักษะที่พัฒนาขึ้นมีส่วนช่วยในการพัฒนาทักษะความสามารถทางการเขียน และการสื่อสารของนักเรียนได้ดียิ่งขึ้น

2. เปรียบเทียบทักษะการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ก่อนเรียนและหลังเรียน ผลปรากฏว่า หลังเรียนมีคะแนนสูงกว่า คะแนนก่อนเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 เนื่องจากในกระบวนการฝึกทักษะการเขียนซึ่งได้แบ่งขั้นตอนการฝึกออกเป็น 3 ขั้นตอน คือ เขียนให้ดู เขียนพร้อมกัน และเขียนด้วยตนเอง เพื่อเป็นการพัฒนาทักษะในการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษของนักเรียนอย่างเป็นระดับ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัย สุนิตย์ ยอดจันทร์ (2555) ที่สรุปว่า ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษหลังเรียน โดยใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำ

บอกสูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของ นักศึกษาหลังการใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอกสูงกว่าเกณฑ์ อย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ.05 เมื่อ พิจารณารายชุดพบว่า นักศึกษามีทักษะการเขียนภาษาอังกฤษผ่านเกณฑ์และสูง กว่าเกณฑ์ ยกเว้นชุดที่ 2 ทักษะการเขียนคำยากและชุดที่ 5 ทักษะการเขียนประโยคที่นักศึกษามี ทักษะต่ำกว่าเกณฑ์ อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชล พณิชยการ ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้แบบฝึกทักษะการเขียน นักเรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับ พึงพอใจมาก (คะแนนเฉลี่ยรวมอยู่ที่ 4.77) ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากรูปแบบฝึกมีความหลากหลาย เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีรูปแบบที่น่าสนใจใน จูงใจ กระตุ้นความสนใจของผู้เรียน และออกแบบให้ มีความเหมาะสมกับตัวนักเรียน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ อัจฉราวรรณ สิริรัตน์ 2549 : 7) และ บร็อก (Brock 1990 : 23) กล่าวว่าการจัดเนื้อหาที่นักเรียนสนใจและเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมของตนเอง เป็นวิธีหนึ่งที่สามารถแก้ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในชั้นเรียนได้ ดังนั้นการสร้างสื่อการ สอน โดยใช้เอกสารจริงหรือข้อมูลท้องถิ่นที่อยู่ใกล้ตัวนักเรียนมากที่สุด จึงน่าจะนำมาพัฒนาการเขียน ของนักเรียนได้เป็นอย่างดี ผลการประเมินด้านความคิดเห็นของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการสอนโดยใช้ แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โดยใช้ข้อมูลท้องถิ่นชะอำ พบว่า นักเรียนมีความ คิดเห็นต่อการใช้แบบฝึกทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารอยู่ในระดับมากเมื่อพิจารณาเป็น รายด้าน พบว่า ทุกด้านอยู่ในระดับมาก ในด้านบรรยากาศการเรียนรู้ที่อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้เพราะว่า แบบ ฝึกที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้พัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร บรรยากาศในการเรียนจึง เป็นสิ่งสำคัญอย่างหนึ่งที่ทำให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเพื่อการประยุกต์ใช้

1.1 ควรศึกษาการใช้สื่อประสมเพื่อพัฒนาการเขียนรวมทั้งการใช้แบบฝึกทักษะกับสื่อ ประสมเพื่อพัฒนาการเขียนภาษาอังกฤษ

1.2 ผู้สนใจจะนำแบบฝึกทักษะไปใช้ควรทดสอบก่อนนำไปใช้ เพื่อพัฒนาให้ เหมาะสมกับผู้เรียนและเป็นประโยชน์ในการจัดกิจกรรมการสอนให้มีประสิทธิภาพ

2. ข้อเสนอแนะเพื่องานวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการปรับพื้นฐานผู้เรียนในเรื่องของการเขียนภาษาอังกฤษ ก่อนที่จะทดสอบ และชุดกิจกรรมฝึกทักษะในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

2.2 ควรนำงานวิจัยไปปรับใช้ให้เหมาะสมกับความต้องการที่จะพัฒนาทักษะในการเขียนภาษาอังกฤษตามความสามารถของผู้เรียนแต่ละคน ซึ่งผู้เรียนแต่ละคนจะมีความสามารถทางด้านทักษะการเขียนที่แตกต่างกัน

บรรณานุกรม

- กรมวิชาการ. (2551). **หลักสูตรขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551**. กรุงเทพมหานคร : วัฒนาพานิชสำราญราษฎร์.
- ชูปทอง กว้างสวาสดี. (2549). **หนังสือคู่มือการสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- ปราณี ณะชานันท์. 2547. “ทักษะการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ.” (ออนไลน์) จาก http://dueannapatest.blogspot.com/2010_09_01_archive.html เข้าถึง [24 ธันวาคม 2559].
- พิตรวัลย์ โกวิทวที. (2540 : 32-34). **ทักษะและเทคนิคการสอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ภนิกา ชัยปัญญา. (2541). **ความพึงพอใจของเกษตรกรต่อกิจกรรมไร่นาสวนผสมภายใต้โครงการปรับโครงสร้างและระบบการผลิตการเกษตรของจังหวัดเชียงราย**. วิทยานิพนธ์ วิทยาศาสตร์มหาบัณฑิต. เชียงใหม่: คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- ภาณุ หาญจริง, พัฒนชัย ถนัดคำ, พนมวัลย์ สุริยมณฑล. 2553. **ทักษะภาษาไทย**, บทที่ 4. มหาวิทยาลัยแม่ฟ้าหลวง. เชียงใหม่.
- เสนีย์ วิลาวรรณ. 2544. **พัฒนาทักษะภาษาไทย**. เล่ม 3, หน้า 156 – 159. กรุงเทพมหานคร
- สุนิตย์ ยอดจันทร์. (2555). **การพัฒนาทักษะการเขียนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 มหาวิทยาลัยศรีปทุม โดยใช้ชุดฝึกการเขียนตามคำบอก**.
- สุทธิรา ปลั่งแสงมาศ. (2555). **การพัฒนาทักษะด้านการเขียนคำศัพท์ภาษาอังกฤษ ระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3/3 และ 3/5. กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ**